

Proč je tolik utrpení?

Může za to Bůh?

Radim Passer

6. Radim Passer

Proč je tolik utrpení? Může za to Bůh?

Takže možná teď, připoutejte se. Téma „Reálné hvězdné války“ právě začíná. Také dnes budeme na úvod začínat příběhem.

Příběh:

Klára Andersonová byla laskavá a svědomitá žena, která dělala pomocné práce v San Francisku. Pracovala již 15 let v jenom velkém domě pro jednu rodinu, avšak jednoho dne náhle zmizela. Zdálo se, že se vypařila jako pára nad hrncem. Její zaměstnavatel neměl ani tušení, kde je. Až po několika dnech pátrání ji téměř zázrakem našli zástupci městských sociálních služeb. Klára se skrývala v horách vně San Franciska a byla již v pokročilém stádiu vyhladovění. To vyhladovění by nepochybně skončilo smrtí, kdyby ji bývali našli. Ona řekla: „Chci zemřít. Nechte mě o samotě.“ A když se jí později novinář zeptal, proč, tak Klára řekla: „Nikdo o mě nemá zájem. Jsem jen služka, jedna z tisíců v naší společnosti, kteří dělají podřadné práce. Nemám nikoho blízkého, nikoho, komu bych se mohla svěřit. Cítím se nesmírně osamělá.“ A na závěr ještě řekla: „Prosím, nechte mě zemřít.“

Nikdo o mě nemá zájem. Tak zní zoufalé volání mužů a žen, cítících se osaměle. Před nedávnými lety byla v rámci veřejného výzkumu o Pánu Bohu položena lidem otázka. „Kdybyste se mohli zeptat Boha na jednu jedinou věc, jak by zněla vaše otázka? Jakou otázku byste mu položili?“ A zde jsou některé příklady odpovědí, které tehdy nejčastěji zazněly: „Bože, opravdu ti na mně záleží? A jestli jsi tak dobrý, proč je tolik nemocí, utrpení a smrti v našem světě? Proč je zde tolik zármutku a trápení? Proč tady jsou povodně, přírodní pohromy, války a hladomor?“

Když se rozhlédneme okolo sebe, zlo v tomto světě nemůžeme přehlédnout. Každý den se všude na zemi odehrávají nejrůznější tragédie. Otázku, kterou si klademe. „Kdo je zodpovědný za všechny tragédie, zármutek a utrpení?“ Mnoho lidí obviňuje Boha z těžkostí, které je potkávají. Často můžeme slyšet otázku: „Proč to Bůh udělal?“ Nebo případně: „Proč to Bůh dopustil?“ Vzpomínám na rozhovor někdy kolem r. 2000 v jednom našem deníku s jedním naším premiérem s Milošem Zemanem. On tehdy byl dotázán, jestli věří v Boha. A jeho odpověď zněla v tomto duchu. „Nevěřím, že pokud by byl dobrý Bůh, že by dopustil něco tak strašného, jako holocaust.“

A tak se podívejme, co říká Bible o velkém sporu, který se odehrává mezi silami dobra a zla. Můžeme se ptát, jestli problémy a zármutek na svět

nepřináší Bůh, kdo je tedy zodpovědný za všechny tragédie, které nás potkávají nebo které potkáváme na každém kroku? Bible nám ukazuje, proč se to všechno děje. Ježíš Kristus vyprávěl příběh, podobenství, o farmáři, který na svém poli zasel dobrá seménka. Ale nevyrostla jen ta dobrá, ale také i zhoubný plevel.

První náš dnešní text je v Matoušově evangeliu: „Přišli sluhové toho hospodáře a řekli mu: „Pane, cožpak jsi nezasel na svém poli dobré semeno? Kde se vzal ten plevel?“ Chtěli vědět, odkud se vzal ten plevel. On jim odpověděl: „Rozsévač, který rozsívá dobré semeno, je Syn člověka a pole je tento svět. Dobré semeno, to jsou synové království, plevel jsou synové toho zlého. Nepřítel, který jej zasel, je ďábel.“ Mat. 13:27.37-39. Ježíš odpověděl jednoznačně. Neboť zatímco Bůh se pokouší ukázat lásku a dobrotu, je zde i jiná síla, která na tento svět přináší pohromy, tragédie, nemoci a i smrt. Častokrát předčasnou smrt do života Božích dětí. Poslední kniha Bible, Zjevení, kterou můžeme přeložit také jako Odhalení, nám říká, jak to všechno začalo, abychom věděli, co se v nebi skutečně stalo a co následně způsobilo tolik problémů na naší planetě Zemi. Objevíme zde původ zla. Možná vás to překvapí, ale v nebi jednou došlo k válce.

Ve Zjevení je napsáno: „A strhla se bitva na nebi: Michael (jiné jméno pro Ježíše Krista) a jeho andělé se utkali s drakem. Drak i jeho andělé bojovali, ale nevíťezili a nebylo již pro ně místa v nebi. A velký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé.“ Zj. 12:7-9. Teď si všimněme, jak ve Zjevení ve 12. kapitole ve 3.-4. verši je představen drak, neboli ďábel. „Tu se ukázalo na nebi jiné znamení: Veliký ohnivý drak s deseti rohy a sedmi hlavami a na každé hlavě měl královskou korunu. Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem.“ Zj. 12:3-4. Zjevně, podle tohoto textu, protože hvězdy jsou i jiná jména pro anděly, jedna třetina andělů v nebi následovala tohoto podvodníka v jeho vzpouře proti Bohu. Třetina v Bibli znamená podstatná část. Takže podstatnou část svedl tento dávný drak, zvaný ďábel a satan do vzpoury proti Pánu Bohu. Nyní se dozvíme ještě něco více o tomto padlém andělu, který se původně jmenoval Lucifer. Ve Starém zákoně je popsán jako král Týru. Píše se tam o něm toto: „Byl jsi věrným obrazem pravzoru, plný moudrosti a dokonale krásný. Byl jsi v Edenu, zahradě Boží, ozdoben všemi drahokamy. Byl jsi zářivý cherub ochránce, pobýval jsi na svaté hoře Boží. Procházel ses uprostřed ohnivých kamenů.“ Ez. 28:12-14. Lucifer byl krásným andělem, stvořen dokonale ve všech ohledech. Byl andělem, který stál vedle Boha, jako cherub ochránce. A i jméno Lucifer je ve svém původu krásné-Nositel světla. Pochybuji, že by toto jméno někdo chtěl dát dneska svému dítěti. Lucifer měl v nebi vysoké postavení. Po obou stranách Božího trůnu byli dva andělé. Jeden napravo a druhý nalevo. A právě jedním z nich byl Lucifer. Jako stvořená bytost už nemohl mít vyšší postavení. Ale nebyl spokojen se svým postavením až po Bohu. On chtěl být jako Bůh. Něco se stalo s Luciferem a s jeho úzkým vztahem s Bohem. A Bůh řekl Luciferovi: „Na svých cestách jsi byl bezúhonný ode dne svého stvoření, dokud se v tobě

nenášla podlost. Pro tvou krásu se stalo tvé srdce domýšlivým, pro svou skvělost jsi zkazil svoji moudrost.“ Ez. 28:15-17. Tak tento nádherný, vysoce postavený anděl se stal soběstředným, sobeckým. Toužil po slávě a poctě, která patřila pouze Bohu. Hladověl po moci a měl odvalu vyzvat svého Stvořitele o vládu nad celým vesmírem. Poslouchejme pozorně, jaký další popis této bytosti je v Bibli. „**Jak jsi spadl z nebe, třpytivá hvězdo, jitřenky synu! Jak jsi sražen k zemi. A v srdci sis říkal: „Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, s Nejvyšším se budu měřit.“** Iz. 14:12-14. Když tato rouhavá slova vyklouzla z úst Lucifera, tak ta dokonalá láska se musela roztříštit na milión sobeckých střípků. Netrvalo dlouho a Lucifer začal šířit nespokojenost mezi ostatními anděly. Pomalu, ale jistě podkopával Boží lásku a spravedlnost. Jeho vzpoura se šířila mezi ostatními v nebi jako pach shnilého ovoce. Možná se někdo může divit v tuhle chvíli, proč tedy Bůh nezničil satana hned. Bůh mohl Lucifera a jeho anděly, kteří se k němu přidali, odstranit lusknutím prstu. Ale pomysleme, kdyby to udělal, tak všechno stvoření by sloužilo Bohu pouze ze strachu. A víte, pro Pána taková služba, pokud není dobrovolná, ale je motivovaná strachem, nemá vůbec žádnou hodnotu. Pán Bůh ve své lásce přijímá jenom dobrovolnou službu, která vyvěrá z nesobecké lásky. Předpokládejme, že by nám Bůh vzal možnost našeho svobodného rozhodování. Tím bychom se stali jakýmsi roboty. Kolik z vás má děti? Zeptám se vás: „Chtěli byste mít místo dítěte robota? Chtěli bychom dítě, které bychom naprogramovali, aby nás poslouchalo ve všem, co chceme?“ Ráno by se probudilo a řeklo by: „Ano, mami, sním svoji porci obilné kaše.“ Nebo: „Ano, tati, vyleštím ti brýle, aby sis mohl přečíst noviny.“ Víte, kdybychom měli robota, studeného, mechanického robota, už by to nebylo dítě. Chtěli byste takové dítě? Jistěže ne. A Bůh záměrně nestvořil bytosti s vynucenou poslušností. Bůh je totiž Bohem lásky. On se může radovat v láskyplném vztahu se stvořenými bytostmi, které ho uctívají, protože ho milují. Protože mu důvěřují. A protože se k tomu svobodně a dobrovolně rozhodli. Satan zpochybnil Boží zákony a spravedlnost, ale Bůh neustanovil tyto zákony proto, aby autoritativně prokázal, kdo je tady Pánem. Bůh ty zákony ustanovil proto, aby ochránil své stvoření, aby zajistil jejich pokoj a štěstí. Jeho zákony jsou jako semaforey a značky, omezující rychlost, naplánované pro naše bezpečí a blaho. Ale tento vysoce postavený anděl se domníval, že by mohl vesmíru vládnout lépe než Bůh. A tak se Lucifer (Nositel světla) stal satanem, což znamená Božím nepřítelem. Udělal ze sebe ďábla. Bůh dává každému možnost volby – poslechnout nebo neposlechnout. Aby byl spravedlivý a ukázal svou lásku, Bůh umožnil satanovi, aby představil obyvatelům všech stvořených světů způsob, jakým by celému vesmíru vládl on. My možná jen stěží chápeme, jak se to všechno mohlo stát? Kam až ten Lucifer zašel ve svých postojích a padlí andělé s ním, když je Bůh tak dobrý a milující ke všem?

Bitva začala v nebi a ještě není u konce. Pouze změnila své místo. A tak naše země je území, na kterém se odehrává ten velký spor mezi dobrem a zlem, kde satan představuje svůj způsob vládnutí. Možná znáte to Ježíšovo

podobenství o jedné ztracené ovci ze sta, kdy se Pán Bůh sám tu ovci vydal hledat, aby ji zachránil. A tak si můžeme představovat, že to je ta naše země ve vesmíru, ta ztracená ovečka ve vesmíru, která padla do hříchu, a kde nyní satan představuje svůj způsob vlády. Můžeme si říct ale teď: „Proč naše země? Proč zrovna ta planeta, kde my žijeme? V Bibli se říká, že jsme „**podívanou světu, andělům i lidem.**“ 1. Kor. 4:9. Před přibližně 6000 lety země vyšla z rukou Stvořitele v celé své kráse a dokonalosti, nepopsatelně krásná. A satan si zjevně myslel to samé, protože viděl tuto zemi, jako cenu, která stojí za to. A tak se ji pokusil zmocnit a ukořistit ji v její křehké kráse, jakožto nově narozeného světa. Adam a Eva, otec a matka lidského pokolení, byli stvořeni jako dokonalé bytosti. Nebyli však zproštěni možnosti omylu, možnosti neuposlechnout Pána Boha, protože měli možnost se rozhodovat, zda budou milovat a následovat Boha nebo zda budou ignorovat jeho pokyny. Zkouška byla postavena na přístupu k ovoci jednoho stromu. A Pán Bůh je předem čestně varoval.

V Bibli čteme, že Bůh jim řekl: „**Z každého stromu zahrady smíš jíst. Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.**“ 1. Moj. 2:16-17. Tady vidíme, (nedávno jsme měli volby), že Pán Bůh postavil doprostřed zahrady jakousi volební urnu a řekl prvním lidem: „Pokud se rozhodnete vzbouřit se proti mně, pokud se rozhodnete mě neuposlechnout, tak máte tu možnost a můžete to ukázat tím, že tady z toho jediného stromu budete jíst ovoce.“ Vypadalo to jako rozumný požadavek. A Adam a Eva se museli cítit docela bezpeční, jistí. Člověk však je nejzranitelnější právě tehdy, když si myslí, že se mu nemůže nic stát, a když přestane být obezřetný. A to se právě stalo Evě. Satan použil svou nadpřirozenou sílu, aby ji nalákal. Satan zřídka kdy pracuje otevřeně. Tak by totiž málo koho nalákal, kdyby pracoval otevřeně. A tak je velmi zákeřný. Používá častokrát organizace, lidi nebo dokonce v tomto případě přestrojení hada. Také o tom mluvil apoštol Pavel. A tak v Bibli můžeme číst text, kdy nás varuje před ďáblými svody. „**Oblectě plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadpozemským duchům zla.**“ Ef. 6:11-12. Můžete si možná položit otázku: „A co je to ta Boží zbroj?“ V listu Efezským jsme četli 11.-12. verš a od 13. verše máme vysvětleno, co je to ta Boží zbroj. „**Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát.**“ A teď Bible vysvětluje, co to znamená, ta plná Boží zbroj. „**Stůjte tedy opásáni kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, obuti k pohotovému službě evangeliu pokoje. A vždycky se štítem víry, jimž byste uhasili všechny ohnivé střely toho zlého. Přijměte také prilbu spasení a meč Ducha, jímž je slovo Boží.**“ Ef. 6:13-17. Takže Boží slovo nám říká, co je to Boží zbroj.

Opásání kolem beder pravdou. Boží slovo je pravda. Pokud budeme opásáni touto pravdou, tak, že ji budeme znát, že na ní budeme stavět naši víru, tak je pro ďábla mnohem těžší, aby nás svedl. Pak máme být obrnění pancířem spravedlnosti. Tou spravedlností je Kristova spravedlnost. Když

odevdáme náš život Ježíši Kristu, tak na sebe oblékáme jeho spravedlnost, která nás chrání jako ten pancíř. Máme být obuti k pohotovému službě evangeliu pokoje. Vždy máme být připraveni k tomu, abychom vydali svědectví o našem nebeském Otci. A vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho zlého. Jakýsi štít víry. Pokud věříme Bohu a spoléháme na něho, tak ten náš štít víry nás chrání právě před těmi satanovými útoky. Bible ještě říká, abychom přijali také přilbu spasení a meč Ducha, jímž je slovo Boží. Takže přilba spasení. Přilba se dává na hlavu, protože hlava je nejnebezpečnější místo, kde můžeme být zraněni. A tak přilba spasení – spasení je dar, který přijímáme vírou. Když toto všechno přijmeme a oblečeme na sebe jako tu Boží zbroj, tak jsme velmi dobře chráněni před ďáblými útoky a svody.

Vrátíme se k příběhu Adama a Evy. Eva se tedy nechala oklamat. Nikdy by jí ani nenapadlo, že slova mluvícího hada vlastně pocházela od satana. Ďábel se jí zeptal prostřednictvím hada. „**Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?**“ 1. Moj. 3:1. Pamatujete si na ten verš, který jsme četli před chvílí? Ze všech stromů v zahradě můžeš jíst, kromě jednoho. Teď se podívejme na ďáblův strategii. „**Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?**“ To ten Bůh je opravdu takový, že vám vůbec nic nedovolí? Víte, největší podvod v historii lidstva je vykreslení Boha ve falešném světle. A o to se satan celou dobu snaží. Celých těch 6000 let. „**Žena hadovi odvětila: „Plody ze stromů v zahradě jíst smíme.“**“ Eva se hned postavila na Boží stranu a řekla: „**Jen ne plody ze stromu, který je uprostřed zahrady. Bůh řekl: „Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.“**“ Had ženu ujišťoval: „**Nikoli, nepropadnete smrti.“** 1. Moj. 3:2-3. Víte, když Eva poslouchala hada, tak jí muselo něco napadnout. Že on říkal něco jiného, než co řekl Bůh. Bůh řekl: „**Když pojíte z toho ovoce, propadnete smrti.“** A had říkal: „**Ne, ne, ne, Bůh je lhář, vy nezemřete.“** Had možná vycítil, že Eva byla zmatená, a proto rychle dodal: „**Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“** 1. Moj. 3:5. Ďábel namítl, že Bůh nehrál fér, a že jim skrýval něco dobrého. Být jako Bůh, to vrtalo satanovi v hlavě, jako šířící touha, na které sám také ztroskotal. Mě také nějaký čas vrtalo v hlavě, jak mohl satan svést třetinu Božích andělů do vzpoury proti Bohu. Božích andělů, kteří přebývali v Boží přítomnosti. Ďábel je totiž pořád stejný. A také v případě Evy slavil úspěch. Evě to znělo líbivě a ve chvílkové zbrklosti se nechala unést. Ďábel opět se snažil vykreslit Pána Boha ve falešném světle. Děj pokračuje: „**Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla.“** 1. Moj. 3:6. Eva dala Adamovi a on z něj také jedl. A tak Adam a Eva neprošli Boží zkouškou lásky a věrnosti. I Adam v danou chvíli, kdy se rozhodoval, tak mu muselo být jasno, že volí mezi loajalitou vůči Evě, své ženě a mezi loajalitou vůči Bohu. Netrvalo dlouho než zjistili, že je všechno jinak.

Takže satan se stal jakýmsi únoscem nově narozeného světa. A od té chvíle si přivlastnil titul-kníže tohoto světa. Eva s Adamem uposlechli hlasu toho zlého. A tak se naše planeta, žel, ocitla ve vzpouře proti Bohu. A ďábel se stal

dočasným, zdůrazňuji slovo dočasným, vládcem tohoto světa. A když se onen tragický den, kdy se to všechno stalo blížil ke konci, tak Bůh přišel jako obvykle, během večerního chladu a volal na Adama a Evu. Dosud to byla jejich ta nejkrásnější chvíle celého dne. Příležitost projít se a přímo mluvit s Bohem, který je stvořil. Ale tento den utekli a ukryli se v křoví. Pádem do hříchu totiž ztratili pokoj s Bohem. Poprvé ve svém životě pocítili strach. Hřích, když toto slovo přeložíme z hebrejského originálu, tak znamená minout se cílem nebo sejít z cesty. A ten strach, to je také jediné logické vysvětlení, pro chování prvních lidí, kteří se snad domnívali, že vševědoucí Bůh neví, kde jsou. Zde vidíme, jak hřích je ve svém důsledku iracionální. Není logický, nedá se vysvětlit a je sebedestruktivní. Nakonec se Adam vyškrabal z křoví v zahradě a přiznal: „**Uspěl jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.**“ 1. Moj. 3:10. Adam se nikdy před tím nebál, ale nyní je tedy strach konkrétní výsledek hříchu. Člověk se dokonce začal obávat Boha. Bůh odpověděl: „**Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?**“ 1. Moj. 3:11. A podívejme se, co Adam na to řekl: „**Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.**“ 1. Moj. 3:12. Několik hodin před tím byl Adam ochoten s Evou zemřít. Nyní ji obviňoval a také vinil Boha z toho, že ji stvořil. Takovýmto způsobem hřích rozbíjí dokonalou lásku. Ale ani Eva na tom nebyla jinak. Když se jí Bůh zeptal, co to udělala, tak odpověděla: „**Had mě podvedl a já jsem jedla.**“ 1. Moj. 3:13. Víte, Eva to také svedla na Pána Boha. Jinými slovy řekla: „Do průšvihů mě dostal had, kterého ty jsi, Bože, stvořil.“ A tak Adam a Eva byli odsouzeni k smrti, respektive propadli smrti ještě tentýž den. Bůh vyhnal Adama a Evu z jejich rajskeho domova, aby dále nemohli jíst ze stromu života. Dábel jim řekl, že nezemřou, ale podívejme se, co říká Bible. „**Všech dnů Adamova života bylo devět set třicet let, a umřel.**“ 1. Moj. 5:5. Zjistil příliš pozdě, že dábel je, jak můžeme číst v Janově evangeliu: „**Ihář a otec lži.**“ Jan 8:44.

Je snadné svádět na Boha všechny pohromy a bolesti tohoto světa. Ve skutečnosti je však za všechnu tu spoušť zodpovědný satan. Byl to on, kdo vnesl problémy na tuto planetu. On způsobil hřích a utrpení. Ježíš odhalil jeho způsob, jakým souží lidi. Když jednou Ježíš v sobotu vyučoval v synagóze, všiml si ženy, ohnuté kvůli zmrzačeným zádkům. Zželelo se mu jí a jejího zuboženého stavu, a tak ji uzdravil. Ale náboženští vůdcové ho okamžitě kritizovali, protože ji uzdravil v sobotu, v den uctívání Boha. Ale Ježíš obhájil svůj čin takto: „**A tato žena, dcera Abrahamova, kterou držel satan spoutanou po osmnáct let, neměla být vysvobozena z těchto pout v den sobotní?**“ Luk. 13:16. Ježíš tedy řekl, že satan držel tuto ženu spoutanou po 18 let její nemoci. Ve skutečnosti tedy vidí Ježíš příčinu a vinu právě v něm. On je tou zlověstnou silou, která stojí za všemi nemocemi a utrpením, za veškerou bolestí a smrtí.

Satanovu strategii nenajdeme nikde lépe odhalenu než z rozhovoru právě dábla s Bohem knize Jób. Jsem Pánu Bohu nesmírně vděčný, právě za knihu Jób. Pro lidi ve všech generacích je ta kniha obrovským povzbuzením a také vysvětlením, proč někdy prožíváme v našem životě těžké životní zkoušky. Děj

se odehrává v době po satanově pádu a také poté, co tuto naši zemi již považoval za své vlastnictví, které získal podvodem. 1. kapitola knihy Jób popisuje, že v určitý den přišli před Hospodina Boží synové. Zástupci stvořených světů. Satan přišel také. Ano, satan přišel na setkání Božích synů, ač nezván. Po pravdě řečeno, on jinak než nepozván ani chodit neumí. Můžeme tedy číst, co se na této schůzce dělo. „**Hospodin se satana zeptal: „Odkud přicházíš?“ Jób 1:7.** Možná bychom mohli říci, že za danou otázkou stála ještě jiná otázka. „Kdo tě pozval? Jakým právem jsi sem přišel?“ Satan Hospodinu odpověděl: „**Procházel jsem zemi křížem krážem.**“ Jób 1:7. Satan si tedy vynutil vládu nad planetou zemí. On převzal Adamovu pozici. Adam je nazýván Božím synem. (např. u Lukáše 3:38). A tak stejně jako ti ostatní přišli ten den na setkání s Bohem. Mohlo to být tak, že předstoupili před Hospodina i představitelé jiných světů. Tak, jakoby i Adam byl původně představitelem tohoto našeho světa. Ale ať už to bylo jakkoliv, tak satanův nárok na to, aby reprezentoval zemi na tomto setkání, neprošel bez připomínky. Podívejme se, co mu řekl Hospodin: „**Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého.**“ Jób 1:8. Jak úžasné hodnocení tohoto věrného Božího služebníka samotným Stvořitelem. My víme, podle jednoho s přátel Jóba-Elífaze Témanského, který byl synovcem Jákoba, Abrahamova vnuka, že to mohlo být někdy kolem 18. stol. př. Kr. Satan však na tomto setkání Hospodinu odpověděl: „**Cožpak se Jób bojí Boha bezdůvodně? Ale jen vztáhni ruku a zasáhni všechno, co má, hned ti bude do očí zlořečit.**“ Jób 1:9. Přátelé, jaká to výzva? Satan tvrdil, že Jób byl Bohu věrný jenom proto, co pro něj Bůh udělal. Ne proto, že by Boha miloval, a že by mu důvěřoval. Satan zpochybnil Jóbovy pohnutky. Stalo se vám to někdy, že jste se snažili dělat něco dobrého a někdo zpochybnil vaše pohnutky? Proti tomu se totiž nemůžete bránit. Jenom čas, průběh děje ukáže, jak to doopravdy je. „**Hospodin na to satanovi odvětil: „Nuže, měj si moc nade vším, co mu patří, pouze na něho ruku nevztahuj.**“ A satan od Hospodina **nedočkavě odešel.**“ Jób 1:12. Odešel, aby vztáhl ruce na Jóbův majetek a na Jóbůvu rodinu.

A postupně začaly přicházet rány. A jak ty rány přicházely, tak si můžete všimnout, jakým způsobem tento největší podvodník v dějinách vesmíru jedná a koná. Rána první, Šébovci ukradli Jóbův dobytek a pobili jeho čeled'. Zde použil satan lidi, kteří byli ochotni nechat se použít pro zlo. Za druhé zasáhl blesk a zničil jeho ovce a pastýře. Tady vidíme i přírodní úkaz, který použil k tomu, aby způsobil další škodu se smrtelnými následky. Za třetí přišli Kaldejci a ukradli Jóbůvi velbloudy a povraždili čeled'. Opět používá lidi, pro své špatné úmysly. A za čtvrté pro Jóba ta nejhorší zpráva. Přišlo tornádo a zničilo dům nejstaršího Jóbůva syna. Probíhala tam narozeninová oslava a všech deset jeho dětí přišlo o život. Jaké nepředstavitelné utrpení pro tohoto věrného Božího muže. Mohl si myslet, že mu Hospodin vzal majetek a způsobil všechna trápení. Jób nevěděl to, co víme my dnes. To, co se děje za tou pomyslnou oponou. Nevěděl, že to udělal ďábel. A i když byl Jób nešťastný, jeho věrnost vůči Bohu se přesto

nezměnila. Řekl: „**Hospodin dal, Hospodin vzal. Jméno Hospodinovo buď požehnáno.**“ **Jób 1:21.** Ačkoli nemohl pochopit všechnu tu tragédii, která mu vzala majetek a děti, Jób přesto důvěřoval Boží dobrotě, jako před tím. Ale tomu vrahovi od počátku, jak Bible nazývá satana, to stále ještě nebylo dost. A tak vyzval Boha znovu: „**Za sebe samého dá člověk všechno, co má. Ale jen vztáhni ruku a dotkni se jeho kostí a jeho masa, hned ti bude do očí zlořečit.**“ **Hospodin na to satanovi odvětil: „Nuže, měj si ho v moci, avšak ušetři jeho život.“ Jób 2:4-6.** Tady vidíme, že nemůže jít dál, než kam ho Hospodin pustí. A to si myslím, že v tom všem, co čteme, je ta dobrá zpráva. Satan si už na začátku tohoto příběhu stěžuje, že na Jóba nemůže, že ho Hospodin ohradil svým milosrdenstvím. Pojďme číst dál. Těžká zkouška trvala dál. Otázkou tedy je, jestli Jób zůstane na Boží straně, i když se situace ještě zhorší a nebo jestli se obrátí proti Bohu. „**A satan od Hospodina odešel a ranil Jóba od hlavy až k patě ošklivými vředy.**“ **Jób 2:7.** Každý kdo měl někdy vřed, ví, kolik může jeden jediný vřed způsobit bolesti. A věrný Jób byl jimi pokryt od hlavy až k patě. Ačkoliv satan připravil Jóba o veškerý majetek, o děti i o jeho zdraví, Jób pořád zůstával Bohu věrný. Víte, jak úžasný příklad pro všechny generace. Bible říká: „**Při tom všem se Jób nijak neprohřešil a neřekl proti Bohu nic nepatřičného.**“ **Jób 1:22.** Otázkou tedy je: „Kdo ublížil Jóbovi? Kdo ho mořil? Kdo mu ukradl jeho dobytek a zabil jeho služebníky? Kdo přivolal tornádo, které zničilo jeho syny a dcery? Z Božího slova z Bible víme, že za všemi těmito událostmi byl nepřítel Boha i člověka – ďábel.

Hospodin může dopustit těžkosti, aby vyzkoušel naši věrnost a lásku, ale satan je tím viníkem, který je zodpovědný za všechno zlo na planetě Zemi! A tak my všichni jsme se dostali do centra ohromujícího kosmického dramatu. Do sporu mezi mocí a nezákonností. Do sporu mezi Stvořitelem a tím odpadlým andělem, který vzpouru začal. My nejsme pouze diváci, to nejsou hvězdné války, na které se půjdeme posadit někam do kina. To je reálná hvězdná válka, jíž jsme účastníci. A jsme účastníci tohoto dramatu a nemáme možnost s tím cokoli udělat. A tak tvrzení, že satan je vymyšlený pojem nebo jakási imaginární síla, toto tvrzení je velmi nebezpečné, protože potom způsobuje, že jsme naprosto nepřipraveni na konfrontaci s takovou inteligentní a především zákeřnou bytostí, kterou satan ve skutečnosti je.

Kniha Zjevení říká: „**Proto jásejte, nebesa a všichni, kdo v nich přebýváte! Běda však zemi i moři, neboť sestoupil k vám ďábel, plný zlosti, protože ví, jak málo času mu zbývá.**“ **Zj. 12:12.** Již od události na Golgotě ďábel ví, že prohrál, že se odpočítává a zkracuje jeho čas. A tak jeho zloba stoupá. Apoštol Petr zaznamenal toto varování: „**Budte střízliví! Budte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltil.**“ **1. Petr 5:8.** A i když se tento náš nepřítel snaží o to nejhorší, tedy připravit co nejvíce lidí o věčný život, tak Bůh Stvořitel má plán obnovy. Má plán obnovy, který zahrnuje Božího Syna Ježíše, jeho milovaného Syna, který byl ochoten zemřít, aby zaplatil naše dluhy za naše hříchy. Aby zaplatil naše dluhy, abychom my, mohli mít život věčný. Bible říká, že satan přichází jako řvoucí lev. Satan se snažil zničit Krista

prostřednictvím krále Heroda. Znáte ten příběh, když Herodes se snažil zabít Ježíše tím, že nechal zabít všechny chlapce do dvou let jejich věku v Betlémě. Ale byl poražen, záměr se mu nepovedl. Satan přišel za Ježíšem na poušť převlečen za anděla z nebes se třemi velkými pokušeními. A znovu byl poražen. A pak satan podnítl zástup, aby zničil a zabil Ježíše na Golgotě. A tady je, milí přátelé ta úžasná dobrá zpráva, protože tady byl ďábel poražen už definitivně a navždy.

Dobrou zprávou je, že když se ďábel setká s Kristem, tak vždycky prohrává. A tak navzdory Golgotě a ukřižování, přišlo vzkříšení. Chvála Bohu za to. Bylo to tak, že Bůh dal svého Syna a Syn dal sám sebe, aby zvrátil náš jinak beznadějný osud z hlediska věčnosti. A tak Ježíšova smrt na Golgotě byla hodinou vítězství, dnem, kdy všichni vězňové ďábla na naší zemi byli propuštěni na svobodu. Na svobodu z toho pomyslného nebo z toho skutečného otroctví hříchu. Onen den se satan stal definitivně poraženým nepřítelem. A tak výsledek hvězdných válek byl rozhodnut. Kristus získal díky své výkupné smrti právo zničit všechno zlo a utrpení. Apoštol Pavel napsal v listě Židům „**Protože sourozence spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla.**“ Žid. 2:14. A tak dokonanou smrtí Božího Syna demonstroval satan před veškerou vesmírnou inteligencí, kým on vlastně ve skutečnosti je. Stále demonstrovuje způsob, jakým by on vládl v celém vesmíru. Zabíjení, války, holocaust a genocidy, tornáda, zemětřesení, povodně, ale také kriminalita, nemoci, žal a bolest, na vlastní oči to můžeme vidět každý den. Za tím vším se skrývá neviditelné, nadpřirozené působení této bytosti, která pro své záměry používá také lidi, kteří jsou ochotni se k takovým záměrům nechat použít. Lidi, kteří svými životními postoji tíhnou ke zlu. Tyto tragedie tedy nejsou Božími činy, ale jsou to činy ďábla. Možná přemýšlíme o zármutku, o žalu, o těžkostech v našem vlastním životě. Možná nás trápí ztráta dítěte nebo někoho blízkého. Říkáme si: „Kde je Bůh v této mé bolesti?“

Bible nás učí, že Bůh je tady. Je uprostřed našeho trápení. Uprostřed našeho žalu. Uprostřed našich těžkostí. On také slíbil, že brzy přijde, aby skoncoval s hříchem a utrpením. A tak dobrou zprávou je, že naše planeta, která byla ďáblem unesena, bude brzy zachráněna. A toto vědomí by mělo utišit obavy neklidných, nejistých a znepokojených obyvatel této dočasně uchvácené planety. Bůh má plán, jak zničit ďábla. A během dalších setkání se na tento Boží plán podíváme podrobněji. Sledujme, co o satanovi říká Bible: „**I skolím tě, srazím z hory Boží, cherube ochránce. Způsobím, že z tvého středu vyšlehne oheň a stráví tě, pohodím tě na zem jako popel.**“ Ez. 28:16.18. Boží slovo – Bible, tedy Bůh zaslibuje, že hřích, utrpení i ďábel navždy zmizí.

Milí přátelé, Ježíš Kristus, jak jsme se mohli už z Bible dozvědět, brzy přijde. Ne jako chudý galilejec, ne jako posmíváný, poplivaný a zrazený, ne jako ten, kdo visí na kříži, ale přijde jako Král králů a Pán pánů. Přijde s královskou mocí. A proto připravme se na setkání s ním, protože pokud nám uteče tento moment, tak nám uteklo úplně všechno. Otázkou tedy dnes je: „Komu budeme

věřit? Koho budeme následovat? Budeme následovat milujícího Boha anebo padlého anděla? Kostky jsou vrženy. Celý svět spěje k závěrečné polarizaci. Ale to jediné, co je pro váš věčný úděl důležité zní: „Komu patří tvá věrnost? Na čí straně v tomto sporu jsi?“ Protože v tomto vesmírném konfliktu nelze zůstat neutrálním. Každému neklidnému a osamělému srdci, každé rozbolavělé a provinilé duši, všem svým dětem na planetě vzpoury Ježíš Kristus dává lásky plné pozvání. „**Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny a já vám dám odpočinout.**“ Mat. 11:28. A Ježíš říká v Janově evangeliu: „**Kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven.**“ Jan 6:37. Ježíš je uprostřed našich životních tragédií, žalu, bědování a zklamání. Chápe trápení, které možná právě teď prožíváte. Ježíš rozumí tomu, co to je mít tělo zničené nemocí. Ježíš zná bolest. On ji zakusil, když mu krutí lidé bičovali záda a probíjeli jeho ruce a nohy drsnými hřeby. Ježíš také zná samotou. Zakusil ji, když visel sám v temnotě na kříži, opuštěn svými nebližšími učedníky. Ježíš zná chudobu. Zažil ji, když procházel stezkami Palestiny a k jídlu měl velmi málo. A neměl žádné doma. A tak, když k němu přijdeme dnes, tak nám dá novou naději a povzbuzení. Naději, která jde až za hrob. A tak ta nejlepší zpráva ze všech je, že jednoho dne Ježíš přijde znovu a ukončí všechno utrpení na této zemi. Přijde znovu, aby uvedl nový svět, aby uvedl Boží království. Hřích a hříšníci budou zničeni. Satan bude úplně poražen a zničen s konečnou platností. Už nikdy nebude více nikoho pokoušet. Ježíš touží po tom, aby každý z nás mohl být uzdraven a vrácen zpět, do Boží rodiny. Aby každý z nás získal věčný život na obnovené planetě Zemi. Ale vše záleží na mém a tvém rozhodnutí, kdo bude mým Pánem, kdo bude mým Mistrem. Drahý příteli, toto rozhodnutí je na život a na smrt. Každý z nás si může v této chvíli vybrat Krista za svého Krále, za svého Pána, za svého Mistra. Ježíš trpělivě a s láskou a s opravdovým zájmem čeká na naše rozhodnutí. Jeho náruč je otevřená. A je dostatečně široká pro všechny lidi. A tak i dnes bych vás rád pozval k rozhodnutí. Chcete-li stát na Boží straně v tomto boji mezi dobrem a zlem, na závěr se pomodlete.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já bych ti chtěl poděkovat za všechny tyto informace, které jsi nám sdělil skrze své Slovo, skrze Bibli. Děkujeme ti, že můžeme rozpoznat ve tvém Slově, proč je na světě tolik zla, proč je tolik utrpení. Děkujeme ti za to, že ty jsi poslal svého Syna, Pána Ježíše Krista, aby zaplatil náš dlužný úpis, abychom i my před tebou mohli stát v Kristově spravedlnosti a těšit se a radovat se z toho, že ty nám každému toužíš dát dar věčného života. A tak já tě Pane Ježíši prosím, aby nikdo z nás, kteří se nyní modlíme, ve tvém království nechyběl. Ved' nás, ochraňuj a provázej na našich cestách. A děkujeme ti za to, že tvoje úmysly s námi jsou mnohem lepší, než naše vlastní. Děkuji ti za toto vše v tuto chvíli. Amen.